

Lugeja arvab

Minu nimi on Viljar, olen 40aastane ja eile juhtus minu kätte esimest korda ajakiri 60+. Ema tellib seda ajakirja. Mina isiklikult loen üldse väga vähe. Keerates ajakirjas 4. lehte, tuli pealkiri „Väsimatu [Aivar Mäe](#)... ” Kuna pealkirja esimene sõna on „väsimatu”, hakkasin seda lugema. Jõudes teise tulbani, kus on juttu 16tunnistest tööpäevadest, välja võtmata puhkustest ja meeldivast tööst, tundsin äratundmisrõõmu. Mina olen töönarkomaan. Sellepärast lugesin huviga, mida [Aivar Mäe](#) oma elust räägib. Minul endal ei ole olnud sellist annet nagu Hunt Kriimsilmal. Mul on olnud üks amet, mida pole pidanud õppima. See anne on kuskilt tulnud. Olen olnud ametilt laomees üle kahekümne aasta! Ma pole samuti kunagi kurtnud, et olen väsinud, sest töö tuleb ära teha, olgu 8 tundi või 16tundi, peasi et makstakse. Ja see töö meeldib mulle! Mina ise saan kriisisituatsioonis teha inimesi õnnelikuks sellega, et poes on toidukaubad õigel ajal kohal ja letil värske kaup. Kolleegid kõrvalt näevad väga hästi, et olen tegelikult väsinud, aga ma ei tunnista seda, ja kui tööd jagub, ei saa väsimusest üldse aru. Loodan, et suudan end veel teine kordki teie ajakirja lugema sättida. Kui ei ole palju paluda, siis andke positiivse ja liigutava sõnumi edastajale [Aivar Mäele](#) edasi, et tema lugu ajakirjas 60+ pani ühe Eesti väsimatu töörügaja ajakirja lugema! Nagu ütles Heinz Valk: me võidame viiruse niikuinii!

Viljar Villems

Alati sisutihedast ajakirjast seekord artikkel väsimatust [Aivar Mäest](#). Olen ise käinud aastaid Arsise kellade ansambli kontsertidel Kääriku Puhkebaasis, Viljandi Pauluse kirikus ja mujalgi. Alati on kontserdid olnud meeleolukad ja professionaalselt kõrgel tasemel, ja tore on [Aivar Mäe](#) ka konferansjeena.

Allan Luha, Veergoja talu, Tarvastu küla, Viljandimaa
Mõnus on persoonilugusid lugeda. Olen lugenud palju Erik Tohvri teoseid. Ja saada teada alati tegusa [Aivar Mäe](#) energilistest toimetamistest. Põnevusega meenutan tekstiilitööstuse ajalugu, sest olen ise töötanud samuti pika ajalooga Maratis. Minu teada on need mainitud trikookudumise masinad sealt pärit.

Õie Roomets, Tallinn

Ei väsi kordamast: huvitav ja asjalik ajakiri. „Väevõimuga kedagi naerma ei aja” - ajab ikka küll, kui on asjakohane ja hästi esitatud nali. Mulle tundub, et nalja tegemine ja sellest arusaamine sõltub põlvkondadest, seltskonnast ja esitajast. Kui teleri vahendusel meenutatakse eelmise sajandi naljamehi (Nõmmik, Abel, Baskin, Järvet ja teised), ajab juba nende inimeste nägemine suu naerule ja olemise mõnusaks. Noorema põlvkonna jätab tihti nende esinemine külmaks.

Mäletan, et tudengipõlves oli kursusekaaslane Enn, kellel oli

60+

01.05.2020 00:00

Jüri Otstavel

113000

7

Aivar Mäe

märkmik, kuhu oli üles tähendatud arvukalt naljalugusid. Kuigi kursusekaaslased olid kõik omaette toredad ja igaüks võis üllatada, oli tihti kohtumiste nael Ennu esitatud naljad. Juba see oli naljakas, kui Enn märkmiku avas ning, tutvunud selle sisuga, hakkas ise südamest naerma. Alles seejärel saime meie kuulda, mis teda naerma ajas. Nüüdseks on Enn juba ammu taevastel radadel. Kui me kursusekaaslastega kohtume, on see märkmik ikka kõneaineks.

Andres Ilves, Pärnumaa, Tahkuranna

Alustan nagu alati lugemist peatoimetaja Eve Rohtla sissejuhatavast jutust. Teemas „A ja poolest rikas aeg” on väga hästi kirjeldatud peamine pensioniajaga seotu - hingeline pingeseisund. Inimesed on erinevad. Aga pensionär on samasugune inimene kui noorgi, kuigi eriti raske on üksindust tundvatel vanuritel. Keelud ja käsud nende elu kergemaks ei tee. Aga nad on elus kõike näinud ja raskeid aegu talunud. Usun, et elame selle kõik üle ja tunneme veel rõõmu.

Mina pole veel rutiinini jõudnud. Üksindus pole mind enda alla matnud. Olen igas olukorras hakkama saanud. Poekorrad teen vajaduse järgi ja pean reeglitest kinni. Käin väljas ja metsaradadel. Püüan tööga toime tulla ja vabatahtlikuna oma panuse anda nende heaks, kes seda vajavad.

Erik Tohvri on 86aastaselt optimistlik ja rõõmsameelne. Tema öeldu, et homne päev on tänasest ilusam - ega kavatsegi selles kahelda, kas see üldse tuleb -, jääb südamesse. Ühinen väsimatu uuendaja Aivar Mäe arvamusega, et lihtne on viriseda ja kibestuda, aga meie elu on täpselt selline, milliseks me selle loome. Öeldakse, et mureolukorra üle pole viisakas naljatada. Naer aitab murest üle olla või vähemalt viirusega kaasnevaid tagajärgi leevendada. Naer on imeline asi, mis nakkab ja avaldab alati head mõju. Naer on üks kiirem viis stressi ja pinget maandada. Kui te midagi naerma ajavat ei leia, siis naerge enda üle!

Tänada tuleks ajakirja 60+ tegijaid, sest selles väljaandes ei kajastata ainult muret tekitavaid teemasid, vaid igast valdkonnast südamelähedasi ja vajalikke artikleid.

Jüri Otstavel, Pärnu

Sama särav ja elurõõmus, kui on Sirje Eesmaa, on ka terve Eesti esirabeleja [Aivar Mäe](#). Sattusin 2016. aasta novembris „Sassis päeval” Estoniasse etendust vaatama, kui üllatusena sain mantli hoiule anda just [Aivar Mäe](#) kiirete liigutustega. Väga soe tunne tekkis! Kindla peale on tema ööpäevas rohkem kui 24 tundi, sest nii suur haare ja töövõime lihtsalt eeldab seda. Estonia, Vanemuine, Pärnu, Kohtla-Järve, Peterburi - igal pool suured ja julged ettevõtmised. Omaette peatükk on Arsise kellade ansambel. Super! Head tervist ja häid ideid ka edaspidi!

Ene Rästa, Tallinn

Ei saa jätta tänamata Kuno Tiiksaart tema lõbusa kirja eest - oleks

selliseid kirjutajaid ja papi-Aadusid Eestimaal rohkem, nalja kui palju...

Ene Sukk, Kõidama, Viljandimaa

60+ sai aprillikuus 334 kirja.

Aitäh kõigile kirjutajatele, teie roll on väga tähtis!

Seekord saab kirja eest auhinna JÜRI OTSTAVEL Pärnust